

бы да са погуби докаѣ не са е упомянжла коравль-та, прѣд-
то етъ да са направи опрѣдѣленъ продаваный прѣдмѣтъ, по-
губваніе-то не поврежда никакъ куповача му, из прѣдпродавачь-тъ
подлежи вѣскога за прѣдпроданный прѣдмѣтъ. Яко ли погубва-
ніе-то послѣдова откакъ са е упомянжла коравль-та, прѣд про-
дажка-та са разрѣшава, за что-то изчезна вече опрѣдѣленный прѣд-
мѣтъ на прѣдпродажкѣ-тъ.

Яко продана-та стока достигне въ пригнаніе-то, гдѣ-то ще-
ше да са прѣдаде въ уреченый срокъ, куповачь-тъ са одажжава
да ѣж пріемне ако е отъ изгласено-то качество и има изгласены-
ты чръты.

Яко ли прѣдпроданный прѣдмѣтъ не достигне въ уреченый
срокъ, куповачь-тъ може или да са остави отъ прѣдпродажкѣ-тъ,
или да са споразумѣе за продолженіе на срока за прѣдаваніе-то.
Яко ли обаче прѣдпродажка-та е твърда, прѣдпродавачь-тъ дѣл-
женъ е да плати разликѣ-тъ на цѣнѣ-тъ за прѣдпроданный-тъ
стокъ споразъ какъ-то е въ пѣнѣ-тъ цѣна-та на тѣжъ стокъ
въ оный день, кога-то издѣхва срокъ-тъ, а куповачь-тъ ако
ще и въ томъ случай са остави отъ прѣдпродажкѣ-тъ *).

*) Достойно е за заклѣжаніе споразъ послѣдствіа-та на прѣд-
продажкѣ-тъ и споразъ одажженіа-та прѣдпродавачовы станжло-
то на 23 Априла 1847. рѣшеніе (намаж) въ Маринско-то
тръговско Сѣдишище помежду *A. Βασιλείου καὶ Συττ.* и *Tenard et Maurin*; съ това рѣшеніе сѣдишище-то рѣши че въ прѣ-
дказательны-ты прѣдпродажкы (*à livrer*) при достиганіе-то на
опрѣдѣленъ-тъ коравль, кога-то страни-ти сѣж опрѣдѣлили иѣкой
срокъ слѣдъ кой-то ако са случи да не достигне коравль-та купо-
вачь-тъ има право да развали изгласіе-то или да продължи срока,
подразумѣваса че сѣж имали на умъ какъ оивѣнь горѣрѣчено-то
насилствіе, могла е коравль-та что вози проданы-ты стоки да
дойде до уреченый срокъ. Отъ това истича одажженіе-то прода-
вачю да натовари стоки-ты уврѣма, что-то да достигнѣть до